

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 636/14</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 grudnia 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Urszula Kocylowska
	Protokolant	St. sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **16 grudnia 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **M. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o ustalenie właściwego ustawodawstwa w zakresie zabezpieczeń społecznych

na skutek apelacji wniesionej przez stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **5 czerwca 2014 r.** sygn. akt **IV U 563/14**

I. uchyla zaskarżony wyrok jak też poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z dnia 7 marca 2014 r.

i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania bezpośrednio temu organowi rentowemu ,

II. nie obciąża wnioskodawczyni poniesionymi przez organ rentowy kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym .

Sygn. akt III AUa 636/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2014 r.

Decyzją z dnia 7 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. ustalił, iż w stosunku do M. P. od dnia 1 października 2010r. do 30 września 2014r. ma zastosowanie polskie ustawodawstwo w zakresie ubezpieczeń społecznych. W podstawie prawnej decyzji powołane zostały : art. 83 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442) w związku z art. 16 ust.2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE .L.2009.284.1 ze zm.), i art.11 ust.3a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L 2004.166.1 z dnia 30 kwietnia 2004 r. ze zm.). W uzasadnieniu zaś faktycznym przyjętego rozstrzygnięcia organ rentowy ,cytując treść wyżej powołanych przepisów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady Unii naprowadzał, że powyższa decyzja jest skutkiem wystąpienia wnioskodawczyni o ustalenie właściwego ustawodawstwa , w sytuacji prowadzenia przez nią działalności gospodarczej w kraju i przedłożenia umowy o pracę ze słowackim pracodawcą , przy uzyskaniu od słowackiej instytucji ubezpieczeniowej informacji ,iż pracodawca ten to „firma skrzynkowa” ,a na terenie Republiki Słowackiej nie dochodzi do realnego wykonywania pracy przez jego pracowników. Jednocześnie podkreślone zostało ,że słowacka instytucja ubezpieczeniowa nie zgłosiła sprzeciwu od ustalonego dla wnioskodawczyni w uprzednim piśmie z dnia 11 października 2013r. ustawodawstwa polskiego w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Wnioskodawczyni M. P. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. do Sądu Okręgowego Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie . W odwołaniu z dnia 14 kwietnia 2014r. wnioskodawczyni wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, iż od dnia 1 października 2010r. podlega ustawodawstwu słowackiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych, względnie uchylenie decyzji ZUS i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu zarzuciła ,iż wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy w sposób rażąco naruszył tak przepisy prawa materialnego jak i prawa procesowego w zakresie unijnej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W tym bowiem względzie odwołująca w szczególności podnosiła , iż pozwany ZUS bezzasadnie zastosował art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia podstawowego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii nr. 883/2004 w sytuacji gdy miał tu swoje zastosowanie wyłącznie jego art. 13 ust. 3. przy podkreśleniu, że stosownie do art. 5 rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Nr 987/2009 pozwany organ rentowy był związany treścią umowy o pracę, na podstawie której wnioskodawczyni została objęta ubezpieczeniem słowackim ,a niezależnie od tego nie był też uprawniony do podważenia ważności tej umowy, co ostatecznie - przy równoczesnym prowadzeniu w kraju pozarolniczej działalności gospodarczej -prowadzić musiało to ustalenia jako właściwego ustawodawstwa słowackiego. Niezależnie od tego wnioskodawczyni akcentowała, że pozwany organ rentowy dopuścił się naruszenia art. 16 ust. 3 w/w rozporządzenia wykonawczego Nr 987/2009 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii przez bezwarunkowe przyjęcie prawidłowości stanowiska słowackiej instytucji ubezpieczeniowej i zaniechanie uzyskania jakichkolwiek dalszych zindywidualizowanych wyjaśnień co do jego podstaw faktycznych jak też jego wpływu na jej status ubezpieczeniowy na Słowacji .

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 kwietnia 2014r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawczyni z tych samych względów które przywołane zostały w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji konkludując ,iż jedynym realizowanym przez odwołującą tytułem ubezpieczeniowym jest prowadzenie w kraju pozarolniczej działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie, po rozpoznaniu odwołania M. P., wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014r. (sygn. akt IV U 563/14) zmienił zaskarżoną decyzję ZUS stwierdzając ,iż wnioskodawczyni w okresie od 1 października 2010r. do 30 września 2014r. nie podlega polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych ,zasądzając jednocześnie

od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że M. P. od 1 lipca 2004r. prowadzi w kraju pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą Lektor . Jednocześnie w dniu 28 września 2010r. zawarła umowę o pracę ze słowackim pracodawcą tj. Firmą (...) M.-Z. w Ś. , zgodnie z którą począwszy od dnia 1 października 2010r. miała wykonywać pracę na terenie Republiki Słowackiej jako doradca reklamowy i marketingowy w wymiarze 4 godzin miesięcznie i za wynagrodzeniem 25 EUR . Z tego też tytułu nadany jej został numer ubezpieczenia społecznego na Słowacji. W dniu 4 października 2013 r. M. P. poinformowała o powyższym ZUS wnosząc o ustalenie dla niej właściwego ustawodawstwa. W odpowiedzi na to organ rentowy pismem z dnia 11 października 2013r. poinformował wnioskodawczynię, że zgodnie z przekazanym stanowiskiem słowackiej instytucji zabezpieczenia społecznego tj. S. P. , Firma

” (...)” M. Z. jest firmą (...) , gdzie nie dochodzi do realnego wykonywania pracy, a w związku z tym jedynie dla niej właściwym ustawodawstwem w zakresie zabezpieczeń społecznych jest ustawodawstwo polskie. Jednocześnie pouczone, że w przypadku nie podzielenia tego stanowiska wnioskodawczyni jest uprawniona do żądania wydania stosownej w tym przedmiocie decyzji. Pismo tej treści przesłano także do wiadomości S. P. . W dniu 9 stycznia 2014r.

–zgodnie z w/w pouczeniem-M. P. zgłosiła wniosek o wydanie decyzji ,

w konsekwencji czego ,w dniu 7 marca 2014r. zapadła – zaskarżona w niniejszym postępowaniu – decyzja ZUS. W świetle powyższych ustaleń , Sąd Okręgowy

w Krośnie – nie wdając się w ocenę faktycznego wykonywania przez wnioskodawczynię pracy na terenie Republiki Słowackiej przy przyjęciu , iż powyższe wykracza poza jego kompetencje, tak jak również poza kompetencją ZUS pozostaje ocena ważności umowy o pracę na Słowacji (wskazując w tej mierze na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2013r. II UK 333/12 jak i wyrok Sądu Apelacyjnego

w Rzeszowie z dnia 3 kwietnia 2014r. III AUa 1434/13) uznał zaskarżoną decyzję ZUS za wadliwą a przynajmniej przedwczesną. Wskazując bowiem w ocenie prawnej sprawy na brzmienie przepisów wspólnotowych regulujących zasady ustalania właściwego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych w sytuacji wystąpienia granicznego stosunku prawnego (w tym w szczególności art. 13 ust.3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia

2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego -Dz. U. UE. L 2004.166.1 z dnia 30 kwietnia 2004 r. ze zm.- oraz art.16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego -Dz. U. UE .L.2009.284.1 ze zm.) Sąd I instancji uznał ,że w świetle niezwykle ogólnikowego pisma S. P. , na którym oprął się ZUS wydając zaskarżoną decyzję, bezzasadnie zaniechano wdrożenia pełnej procedury dialogu i koncyliacji dla ustalenia właściwego dla odwołującej ustawodawstwa w zakresie zabezpieczeń społecznych. Powyższe zaś-zdaniem Sądu Okręgowego w Krośnie – uzasadniało już uwzględnienie żądania odwołania , przy dodatkowym wskazaniu w podstawie prawnej wyroku na art.477 ^(14) § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie

o kosztach procesu uzasadnione z kolei zostało brzmieniem art.98 §1k.p.c przy wskazaniu na §12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 461) w zakresie przyjętej stawki minimalnej wynagrodzenia fachowego pełnomocnika odwołującej.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w K. z dnia 5 czerwca 2014 r. zaskarżony został przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. .W apelacji z dnia 11 lipca 2014r. pozwany organ rentowy zarzucając tak naruszenie przepisów prawa procesowego

tj. art.233 §1kpc przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego co prowadzić miało do błędnego uznania ,iż wnioskodawczyni nie podlega ustawodawstwu polskiemu , jak i prawa materialnego tu art.6 ust.1pkt.5 w zw. z art.12ust.1

i art.13pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442) poprzez ich nie zastosowanie , wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie A. P. przy zasądzeniu stosownych kosztów procesu , względnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego

rozpoznania Sądowni Okręgowemu w Krośnie , przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego jako części kosztów procesu. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego apelujący przede wszystkim podnosił ,że Sąd I zupełnie zignorował rolę i znaczenie skierowanej do Centrali ZUS informacji S. P. z dnia 25 lipca 2013r. o wynikach kontroli ,które potwierdzić miały fikcyjność zatrudnienia odwołującej na Słowacji ,gdy tymczasem powyższa informacja już sama w sobie stanowiła dostateczną podstawą do wydania zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji. Niezależnie od tego skarżący zauważał ,iż przyjęte przez Sąd Okręgowy w Krośnie rozstrzygnięcie jest nazbyt formalne –jako opierające się wyłącznie na ogólnych zasadach przepisów wspólnotowych w zakresie ustalania właściwego ustawodawstwa-bez koniecznego przeprowadzenia we własnym zakresie postępowania wyjaśniającego tak co do faktycznego wykonywania przez odwołującą pracy na terenie Słowacji jak i co do dalszego - po wynikach naprowadzanych przez S. P. w w/w piśmie z dnia 25 lipca 2013r. kontroli - statusu ubezpieczeniowego wnioskodawczyni w tym kraju. W tym kontekście pozwany ZUS, już w dalszym piśmie procesowym z dnia 16 października 2014r. naprowadzał ,że z aktualnie uzyskanych od słowackiego organu rentowego informacji wynika, iż wobec wnioskodawczyni wydana została decyzja o wyłączeniu jej z systemu ubezpieczeń społecznych na Słowacji , która to decyzja jest nieprawomocna.

Wnioskodawczyni A. P. odpowiedzi na apelację z dnia 23 lipca 2014r.wniosła o oddalenie środka zaskarżenia pozwanego organu rentowego na koszt skarżącego , przyznając następnie nowo naprowadzane przez ZUS fakty związane z jej ubezpieczeniem na Słowacji , a więc wydaniem przez słowacki organ rentowy decyzji o wyłączeniu jej z tego ubezpieczenia , która została przez nią zaskarżona we właściwym trybie i która do chwili obecnej jest nieprawomocna.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. zważył co następuje;

Wniesiony przez organ rentowy środek zaskarżenia skutkować musi wydaniem przez tut. Sąd orzeczenia kasatoryjnego z jednoczesnym przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio pozwanemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J. .

Jakkolwiek bowiem w żadnej mierze nie można podzielić stawianych przez skarżącego zarzutów co do naruszenia przez Sąd I instancji powoływanych w tym względzie przepisów prawa procesowego jak i prawa materialnego (o czym poniżej), to jednak pełna aprobatą stanowiska Sądu Okręgowego w Krośnie o przedwczesności zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji ZUS z dnia 7 marca 2014r. , przy dodatkowym ujawnieniu w toku postępowania odwoławczego nowych okoliczności faktycznych związanych ze stosunkiem ubezpieczenia wnioskodawczyni na Słowacji , prowadzić musi do konstatacji o równoczesnej przedwczesności zaskarżonego wyroku , którego prawomocność -w sytuacji skutecznego wyłączenia odwołującej z systemu zabezpieczeń społecznych w tym kraju - mogłaby prowadzić do pozbawienia jej jakiegokolwiek ochrony , co pozostawałoby w jaskrawej sprzeczności z wyrażoną w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883 /2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L 2004.166.1 z dnia 30 kwietnia 2004 r. ze zm.)-zwanym dalej „podstawowym” - zasadą podlegania ustawodawstwu jednego państwa członkowskiego .To więc powoduje konieczności wyeliminowania z obrotu prawnego zarówno decyzji ZUS jak i wyroku Sądu I instancji , celem wdrożenia przez pozwanego organu rentowego jedynie mu właściwej procedury dialogu i koncyliacji dla ustalenia właściwego ustawodawstwa odwołującej.

Odnosząc się zaś pokrótce do stawianych w apelacji zarzutów , stwierdzić już na wstępie należy ,że w sprawach tego rodzaju co przedmiotowa sprawa , a więc w sprawach dotyczących ustalenia właściwego ustawodawstwa przy zastosowaniu przepisów unijnych odnoszących się do tej kwestii , kognicja sądów ogranicza się praktycznie do badania zachowania przez instytucje poszczególnych państw członkowskich przewidzianej w tych przepisach procedury uzgodnieniowej ,bez jakiegokolwiek możliwości skutecznego we własnym zakresie w/w procedury dialogu i koncyliacji , czy też oceny zaistnienia stosunku ubezpieczenia w innym kraju członkowskim (bliżej na ten temat w artykule prof. Krzysztofa Ślebzaka „ Ustalanie ustawodawstwa tymczasowego na podstawie rozporządzeń 883/2004 oraz 987/2009 „ Praca i Zabezpieczenie

Spoleczne „ Nr 7 z 2014r. str.2-7, czy w przywołanym już przez Sąd I instancji wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2013 r. II UK 333/12 OSNP 2014/3/47). W tym więc kontekście jako zupełnie nieuprawnione jawią się wszelkie pretensje pozwanego ZUS co do zaniechania przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy w Krośnie -jak to ujęto w apelacji- postępowania wyjaśniającego tak co do faktycznego wykonywania przez odwołującą pracy na terenie Słowacji (co w istocie prowadzić by musiało do niedopuszczalnej oceny ważności umowy o pracę) jak i statusu ubezpieczeniowego wnioskodawczyni w tym kraju (od czego bezpodstawnie uchylił się sam pozwany organ rentowy przed wydaniem zaskarżonej decyzji). Wobec powyższego nieporozumieniem jest stawianie zarzutu naruszenia art.233§1 k.p.c. (inna rzecz ,że zupełnie gołosłownego) jak i przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442 ze zm.) odnoszących się do obowiązku ubezpieczeń społecznych osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą ,tym bardziej w sytuacji gdy na dzień dzisiejszy-jak wykazało to postępowanie apelacyjne-wnioskodawczyni posiada wciąż ważny tytuł ubezpieczenia społecznego na Słowacji.

Przystępując tym samym do uzasadnienia wyrażonego na wstępie stanowiska co do pełnej akceptacji poglądu Sądu I instancji o przedwczesności zaskarżonej decyzji ZUS w aspekcie nie zachowania uprzednio przez pozwanego organ rentowy pełnej procedury uzgodnieniowej co do ustalenia dla wnioskodawczyni właściwego ustawodawstwa- przy uzupełnieniu w niezbędnym zakresie wyrażonej w tym przedmiocie argumentacji Sądu Okręgowego Krośnie-Sąd Apelacyjny chciałby zauważyć, iż decyzja ta opierała się wyłącznie na bezkrytycznym przyjęciu prawidłowości stanowiska słowackiej instytucji ubezpieczeniowej zajętego w piśmie z dnia 25 lipca 2013r. kierowanym do Centrali ZUS i mającego charakter nader ogólny ,w którym – przy powołaniu się na bliżej nieokreślone nawet co do dat ich przeprowadzenia wyniki kontroli właściwego oddziału słowackiego ZUS i Państwowego Inspektoratu Pracy – w lapidarny sposób m. innymi stwierdzone zostało ,iż słowacki pracodawca wnioskodawczyni tj. Firma” (...)” M. Z. jest firmą (...) , gdzie nie dochodzi do realnego wykonywania pracy . Taką też argumentację bezrefleksyjnie powielił w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., dysponując równocześnie przedłożonymi wnioskodawczynią dokumentami ,w tym pochodzącymi także od słowackiej instytucji ubezpieczeniowej (jak umowa o pracę, czy dowód nadania odwołującej numeru ubezpieczenia na Słowacji tzw. R. list FO) które pozostawały w sprzeczności z wyrażonym w w/w piśmie stanowiskiem S. P. . W tej więc sytuacji nawet gdyby formalnie uznać powyższe powiadomienie słowackiego ZUS za „dokument „ w rozumieniu art.1 ust.2 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L. 2009. 284.1 ze zm.)- zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”-z mocą wiążącą wynikającą z art.5 ust.1 tego rozporządzenia , to jednak ,stosownie do ust. 2 tego ostatniego z przywołanych przepisów ,winien był on wzbudzić uzasadnione wątpliwości ZUS , co w konsekwencji prowadzić winno do uskutecznienia w pełnym zakresie procedury dialogu i koncepcji określonej tak w art.6 i art.16 w/w rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 jak i w postanowieniach Decyzji (...) Komisji Administracyjnej z dnia 12 czerwca 2009r.w sprawie ustanowienia procedury dialogu i koncepcji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (Dz. U. UE C 106 z 24 kwietnia 2010r.) . W tym zaś względzie zauważyć już w tym miejscu także należy, że w świetle tak ogólnikowego w swej treści powiadomienia słowackiego ZUS , obowiązkiem pozwanego organu rentowego (jako w tym wypadku instytucji występującej) było zwrócenie się do S. P. o właściwe pełne uzasadnienie zajętego stanowiska , przy dostarczeniu wszelkich dowodów na jego potwierdzenie ((...) Decyzji (...)). Co więcej pozwany ZUS winien był także uzyskać pełną informację co do aktualnego statusu ubezpieczeniowego wnioskodawczyni na Słowacji w naprowadzanym także w w/w piśmie S. P. aspekcie ewentualnej prawomocności decyzji o wyłączeniu odwołującej z tego systemu zabezpieczeń społecznych (tu mając też dodatkowo na względzie przewidziane w (...) Decyzji (...) Komisji Administracyjnej z dnia 12 czerwca 2009r. zalecenie zawieszenia postępowania uzgodnieniowego w sytuacji gdy sprawa jest przedmiotem odwoławczego postępowania sądowego czy administracyjnego) . Tego zaś pozwany ZUS przed wydaniem zaskarżonej decyzji zupełnie zaniechał i to właśnie czyniło decyzję tą przedwczesną. W tym miejscu nie bez powodu trzeba zaś zaznaczyć , iż te wszystkie działania starał się pozwany organ rentowy uskutecznić ,ale już po podjęciu omawianej decyzji (v. k- 37 pisma ZUS Oddziału

w J. do S. P. z dnia 13 maja 2014r., 30 czerwca 2014r. i 8 sierpnia 2014r.) , przy czym dały one ten efekt ,iż na dzień wyrokowania przez Sąd II instancji wiadomym jest jedynie to, iż w dniu 12 sierpnia 2014r. słowacka instytucja zabezpieczenia społecznego wydała decyzję o nie powstaniu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego A. P. na Słowacji , która to decyzja- w związku z wniesieniem od niej przez wnioskodawczynię odwołaniem -na chwilę obecną jest nieprawomocna .

Z tych wszystkich więc wyżej na prowadzonych względów należało uznać konieczność skierowania sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio w postępowaniu administracyjnym przed ZUS , przy zachowaniu już przez pozwany organ rentowy wszystkich opisanych powyżej zasad i procedur związanych z procedurą dialogu i concyliacji dla ostatecznego ustalenia właściwego dla wnioskodawczyni prawodawstwa w zakresie zabezpieczeń społecznych . W aktualnej zaś fazie postępowania , gdy sprawa dotycząca prawnego stosunku ubezpieczenia wnioskodawczyni na Słowacji jest przedmiotem odwoławczego postępowania administracyjnego, organ rentowy winien mieć także na względzie przywołane już wcześniej zawarte

w Decyzji (...) Komisji Administracyjnej z dnia 12 czerwca 2009r.w sprawie ustanowienia procedury dialogu i concyliacji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (Dz. U. UE C 106 z 24 kwietnia 2010r.) zalecenie zawieszenia postępowania do czasu zakończenia tego postępowania odwoławczego (nie wykluczając ewentualnego dalszego jeszcze postępowania sądowego przed sądem słowackim) -tu przy dodatkowym powołaniu art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. .

Mając więc powyższe na uwadze i na podstawie art. 477¹⁴ a k.p.c. orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku . Z kolei zakres skuteczności wniesionego przez pozwany organ rentowy środka zaskarżenia, a także przesłanki jakimi kierował się Sąd Apelacyjny przy ferowaniu przedmiotowego rozstrzygnięcia ,uzasadniały w pełni -w ocenie tut. Sądu- odstąpienie od obciążania wnioskodawczyni poniesionymi przez skarżącego kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym , o czym orzeczono jak w pkt. II sentencji wyroku , na podstawie art.102 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

(...)